

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 743/2492

อัยการร้อยเอ็ด โจทก์ นายสี ปาसानะโม จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 39, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 118, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 270

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยนำเอาความที่รู้อยู่ว่าเป็นเท็จไปแจ้งและร้องเรียนต่อปลัดอำเภอว่า ฮ. กับพวกปล้นทรัพย์ ปลัดอำเภอจึงจับฮ. กับพวกควบคุมไว้ โจทก์ได้ฟ้องขอให้ลงโทษฐานแจ้งความเท็จ ซึ่งศาลได้พิพากษาลงโทษไปแล้ว ดังนี้โจทก์จะมาฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยฐานทำให้ ฮ. กับพวกเสื่อมเสียอิสรภาพไม่ได้ เพราะการกระทำของจำเลยเป็นการละเมิดกฎหมายหลายบท โจทก์ได้เลือกฟ้องขอให้ศาลลงโทษจำเลยตามบทใดบทหนึ่งเสร็จไปแล้ว ต้องวินิจฉัยว่าได้มีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดในความผิดของจำเลยซึ่งโจทก์ได้เลือกฟ้องนั้นแล้วตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39(4)

คำพิพากษา

ความว่า จำเลยได้นำเอาความที่รู้อยู่ว่าเป็นเท็จไปแจ้งและร้องเรียนเท็จต่อนายอำเภอปลัดอำเภอ นายเฮกับพวกปล้นทรัพย์ นายอำเภอจึงจับนายเฮกับพวกเหล่านี้ควบคุมไว้ โจทก์ได้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยฐานแจ้งความเท็จ ตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 118 ซึ่งศาลพิพากษาลงโทษจำเลยไปแล้ว โจทก์จึงฟ้องเป็นคดีนี้ขอให้ลงโทษจำเลยฐานทำให้นายเฮกับพวกเสื่อมเสียอิสรภาพ ตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 270 ศาลชั้นต้นเห็นว่าเป็นอำนาจของเจ้าพนักงานที่จะวินิจฉัยว่า จะควบคุมนายเฮกับพวกหรือไม่ จำเลยไม่มีความผิด พิพากษายกฟ้องศาลอุทธรณ์เห็นว่าเป็นการฟ้องซ้ำ พิพากษายืนในข้อยกฟ้อง โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาเห็นว่า การกระทำของจำเลยเป็นการละเมิดกฎหมายหลายบทและโจทก์ได้เลือกฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามบทใดบทหนึ่งเสร็จไปแล้วต้องวินิจฉัยว่าได้มีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดในความผิดของจำเลยซึ่งโจทก์ได้เลือกฟ้องนั้นแล้ว ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39(4) โจทก์จะมาฟ้องซ้ำ ขอให้ลงโทษจำเลยในความผิดอันเดียวกันนั้นตามบทอื่นอีกไม่ได้ พิพากษายืน

องค์คณะ

มนูกิจวิมลอรธ · เลขาณิษธรรมวิทักษ์ · มนูญวิมลสาร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/743/2492>